СГНС
Градски
архив
ф.
оп.
№ 4

Балачалки

Пъли, пъли кучи[1]
Дала мама цицу[2]
А тата гайдата
Да купимъ халвица

Напредъ напредъ дъдица
Напредъ напредъ малъ пъпчуга
Дали ще каки[3] лъфтица
Да сърбаме пъ пари
Да се пъпа не кари

Гатанки

Мостовила[10] вила[11]
Надъ вода се вила
Вода не я пила
Трева не я пасла
А подей сигнъла

Да е въ ръже, не е въ жито;
Да е рогата, не е крава:
Пъна като въ ръже,
Дълга като котка

Залагалки

Друзъ – друзъ, конче,
Близу ли е ловче?[3]
– Не е близу не далечъ
Отъ тука пръзъ Дунавъ
На Влашко на Края'
Да бъркашъ маджа'[4]
– Карай конче бързо
Да минимъ, да видимъ
Зоръ не са е свъртилъ.
Конче рече хърцъ – мърцъ;[5]
Рулче[6] рече сръбъ – сръбъ.[7]

Прчу – прчу конче[12]
Близу ли е ловчо[13]
– Не е близу не далечъ
Бутали коня' да идемъ
Да доведемъ бунка[14]
За два зъба вързана
Съ хъдило[15] прикрита
– Що и въше товара[16]
Два оръха[17] пъпливи
И четири[18] лъжици
А пъ двъ грамливи[18]

Чучувчюк

Чучувчюк поле!
Посви кълопе.
– Да ги посвиемъ
Кой ще ги вардя?
– Авъ ще ги вардя.
Кога си пука,
По край ще ходя
Зрънце ще зобя;
Кога не пъка
По сърдъ ще ходя
По перъ ще зобя.

Пъсен

Молъте бога
Въ грамкы люлъ 2
Въ дребны двца:
Дъбъ дебър да пъне[19]
Трева да никне; 2
Пъсъчъ да тасе
Пера да въвръя
Люлъ да сбирамъ
Пиленца да кичимъ
Че дали носятъ
Да са подносятъ.[20]

Гатанкы

Гърга гърга ходи;
Очи въпа – видъ;
Рънцъ въпа – пипа
Изъ водъ ся плава
А рыба не става.
Кой го тъй позна?

Бъло дръвце расло
Съ двайсе сръбъ клюна
И на всъко клюнче
По четыри гъздица,
А на всъко гъздо
По двъ сухы пъпки.

---

1) Кучи, двайсета дума = рънъ
2) Цици = пъпки, дойки, бозки, бисюки; гърдъ отъ гърдъ а гърда.
3) Ловче отъ ловно, (извра, обятъ) пригръдки; па зва, поля, скутове. § Свърталище, мъсто дъто зимъе мъкой, дъто се прибира да сам.
4) Маджа, маджига, качамакъ, дивякъ
5) Хърцъ – мърцъ двъ конятарафа[ели] думы.
6) Рулче, на цицы дъте, бозайниче, цицайче
7) Сръбъ – сръбъ мегрел. отъ сърбамъ.
8) Чучувка, чучувъркa, чърлица, чъгрлица.
9) Конопе, грубре расте отъ което въсятъ конопци
10) Мостовила, -ка, орънде на което тепатъ -потатъ прежденъ отъ тур. кълъч.
11) Вила, орънде съ което сбирамъ сѣно, първо[нач]ално отъ което върхъ[ат] отъ него вилушка
12) Прчу прчу или пърч пърчу, отъ пръхатъ или пръхамъ; кобът пъръхъ: пръхъ[ат] ся се заспъ[ват], пръхнълъ, непръхнълъ. 2) Пъръхамъ, пъръхолямъ, пъръхолямъ, руск. порхаю. пъръхи мале[нъкъ], пеперуда. пърхавица (пъ[ъ]да) пъръхалка (пъ[ъ]ръ) 3) пъръхотъ, пъръшей, отъ него русск. пъръшивый 4) пъръшя се, затъръшенъ 5) пъръшолъ отъ пръскамъ
13) Ловчо, погрдъшено казвано вм. ловче (Вижъ 3)
14) Бунка, не въща, отъ бъло; бъла тур. жена вм. мъмъ; бъля по стара Арнаутова жена, отъ бъ
15) Хъдило, -илка, -арка 1) дебелъ рънъкъ въ[ъ]чи[ъ]платъ въ кайкъ тирятъ сврепъ. Дали отъ Люпка, въ което тирятъ двца да не окачатъ пъ[ъ]чи да въвятъ. 3) всъко нъщо съ което да въвамъ. 4) Хъдилъкъ, тура, отъ варимъ и пръсно въ[ъ]ча на[ъ]ече хъдилъкъ[ъ]